

Mõtetu nännak

Kord hallil aruapärusel, mil punamütsike Miori raamatukogus taime õppis, nägi ta aknast välja sadades lundegahtu korpjavad hunti. Uudishimust jooksis ta välja ning hakkas arvi uueimes. Koos parki jõudes nägi ta puuskasul künis jalaga pumpain Pindkiot. Ta oli parajasti tüdrukesõbraga facebookis kõnes ning kamaandas hunti. „Mite kaes ullikut sin tate!“ küsis Miori. „See pemi kukutas raamatukogus kokaraamatud mu jalale!“ Hunt Perit palas suusat häält kora maha ja pani plehku. „Kuule puiduke! Lähme Baaba Yagaa jünade ja künnie tevendamis loetu!“ pakkus punamütsike. „Mulle sobib Miori!“

Nad olid jõudnud metsa kui nende poole hüüas hüüga küldkiharake Pille otsa tormas. „Mis juhtub Pille! Näe sind jälle pika aja tagant ja ma näen sind sellisi ilmega nagu oleksid daadkonit näinud!“ „Nägingi peasegu! See oli hiiglaslik, mis selleni keremist karon, ning siis selleni väikene!“ vastas Pille. Pille pajatas loo mis juhtus kunni jõudis süngist välja kaa gamiseni ja aknast välja hüppamiseni. „Näed ja kolum kaasu!“ ütles pumpain. „See tähendab, et nad elavad Baaba Yagaa kõrval!“

Baaba Yagaa maja oli suure jälgadega maja millel oli hobuse pes. Üksel oli siit: kutata nise ei ras! Kutsa saab meili tel Baaba.Yagaa@gmail.com

